

SÕJAHÜÜD

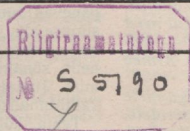

PÄÄSPEARMEE AMETLIK

HÄÄLEKANDJA EESTIS

Nr. 121

August 1939

11. aastakäik

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline peakorter, London,
101 Queen Victoria Street.

Eesti peakorter, Tallinn, Tatari 30—2.
(Telef. 419-68.)

Regiooni juhi ringvaade.

Kindral Evangeline Booth külastas juunikuus Ameerika Ühendriike, kusjuures Columbia ülikool, New Yorgis, nimetas ta õigusteaduse audoktoriks. Columbia ülikool on maailma suurim, 35000 üliõpilasega, ja õigusteaduse audoktori aukraad on kõrgeim, mis ülikool annab. Peale koosolekute Ühendriikides ja Kanadas käis kindral rahvusvahelises peakorteris, mille järele ta võttis osa kongressi koosolekutest kõigis kolmes Skandinaavia maas.

Kongress Helsingis oli mõõdu- nud kui suursündmus, millest üle viiekümne eestlase osa võtsid. Kõik koosolekud olid rikkalikult õnnistatud ja üle 500 hing otsisid päästmist ja jõudu elada paremat kristlase elu. Tundus tõeline äratuse vaim, mis kindlasti edasi kantakse nende läbi, kes oma hinges uuenduse läbi elasid. Saagu ka Eesti puudutatud sellest laimest.

Komandör ja proua Blowers, kes juhatasid kongressi, olid eriliste tööriistadena Jumala käes. Rahvusvahelise sekretäarina oli komandör ka huvitatud tööst Eestis, ja jutuaJamisel, mis mul oli komandöriaga, küsis ta üht ja teist töö üle siin.

Kolonel ja proua Sladen, meie uued territooriumijuhid olid ka suureks õnnistuseks kongressi ajal. Nad on mõlemad tõised, kogenud kristlased, kes oma vastutuse on südamele võtnud ja Jumal võib neid kindlasti suureks õnnistuseks tarvitada nii Eestis kui Soomes. Nad saatsid oma tervitused seltsilistele Eestis ja loodavad meid pea külastada.

Palju uut ja õpetlikku pakkus kongress eestlastele, peale rikkalikkude võimalikkude õnnistuste. Koosolekul Helsingi suurimates saalides tuhandete kuulajatega, vabaõhukoosolekul „Kai-vopuistus“ umbes kümnetuhande kuulajajaga, kaks suurepäralist rongikäiku muusika saatel läbi linna, kõik lahkus, mis Pääste-armeele osaks sai nii ametivõimude kui rahva poolt, näha nii palju Päästearmeed ühe korraga ja palju muud meenutas meile, et „on veel palju maad ära võtmata“ ja kannustas meid uue julgusega edasi minema, näidates, kuhu püüva jõuda ja Jumala abiga võib jõuda. Edasi, on aga Päästearmee hüüd veel kõikjal, ja olgu see ka meie hüüd enam kui kunagi enne.

(Järg S. ltk.)

Kõikidele salvatsioonistidele kogu maailmas.

Üleskutse palvele, et Jumal õnnistaks kõrget nõukogu.

Kindral Evangeline Booth.

Tunnen oma ülesandena manitseda kõiki salvatsiooniste terves maailmas ühinema palves, et Jumal õnnistaks Kõrge Nõukogu tegevust, kui nad kogunevad Londonisse 15. augustil.

Päästearmee uue juhi valimise kohustust ei või sooritada vaid inimlik mõistus. Organisatsioon ise on loodud Pühast Vaimust. Kõik tema üritused peavad teostuma jumalikul kontrollil, kui neist oodatakse edu, ja sugugi mitte vähem nüüd, kui ohvitserid — kellele antud suurem usaldus — peavad otsustama, kes saab Armeele tulevaseks juhiks.

Kuna ülesanne, millel on tulevatel aastatel suur mõju iga meie töö osakonnale on jäetud selleks eriti nimetatud ohvitseridele, võivad siiski — palju sügavamal mõttes — kõik võtta sellest osa ihises palves.

Meie palve ei pea katsuma ettekirjutada Jumalale meie isiklikke soovide. Need peavad olema alandlikud anumised armu- trooni ees, et Jumala tahte leidmiseks Armees suhtes ja selle laupimiseks kokkukutsutud meeste ja naiste meeled oleksid avatud Tema valgusele. Võime olla kindlad, et iga Kõrge Nõukogu liige on juba ühinenud meiega palves, et kõik muud huvid, peale Jumala riigi levimise, saaksid kõrvaldatud nende südameist.

Koormast, mis varsti langeb kellegi teise õlgadele, ei või ükski rääkida paremini kui mina. Olen kogenud, nagu ma seda amsin suure vastutuse enesele võtmisel, et kindrali ülesanded ei lõpe kunagi. Nõudmised üha suurenevad päevast päeva. Vaid palvega, alalise andumusega ja valvamisega, vaid julgusega ja suure usuga võib kohata nendega.

Iga salvatsioonist ühinegu minuga paludes Jumalat kinnitama isikut, keda ta valib, südames kui ihus, meeles kui vaimus.

Neljapäeval, 10. augustil on palvekoosolekul terves maailmas, et meie igatsused ja soovid selles suhtes võiksid ühtuda. Ent igaal päeval, ei — igaal tunnil, peame paluma usut, et uus kindral saaks valitud Jumala tahte kohaselt.

Minu oma palvetele muidugi lisandub mõte, et juhatusse koorem võetakse minu õlgadelt. Ent milgi viisil ei võeta Armeed mu südamest. Seni kui elan, on mul tema alused võimalused, tema tähendusrikkad saavutused ja tema rõhuvad probleemid mu mõtteis.

Armees peab marssima edasi kiiremas tempos! Tema lipp saab näha veel alulisemaid võite! Teen selle üleskutse palvele oma silmadega avatud säralt, mida meie armas Armees näeb tulevatel päevadel.

Teie ustav kindral,

EVANGELINE BOOTH.

Mu armsad seltsilised!

Olen kindel, et salvatsioonistid terves maailmas ühinevad palves, et Kõikvõimsa Jumala õnnistused hingaksid Kõrge Nõukogu koosviibimise üle augustikuul.

See tähendab, et ma olen lühikest aega ära siit ja võtan osa väga tähtsatest koosviibimistest territooriumi juhtidega kogu maailmast, ja kellele antud vastutus meie järgmise kindrali valikus.

Olen kindel, et salvatsioonistid siin maal ühtuvad usut nühsti kui palves seltsilistega teistel maadel, ja sellisel võtavad osa ülesandest, mis antud meie juhtidele.

Tööjuhtimise vastutus on minu äraolekul peamiselt antud peasekretäri hoolde. Olen kindel, et talle saab osaks teie lojalne ja truust kaasabi kõiges, mis puudutab meie armastatud Armees head käekäiku siin maal.

Minu abikaasa, kes on huvitatud kõigest tööst territooriumis, jääb ka teie juure.

Jumal õnnistagu teid enam ja enam!

Teie ustav

HUGH SLADEN,
Territooriumi juht.

Kas Jumala nõuded on liiga kallihinnalised?

L EIDUB kaunis palju inimesi, kes tõrguvad Jumala tahtmisele vastu ja vabandavad sellega, et tema nõuded on liig kallihinnalised ja võimatu täita. Nende seisukord näib sarnanevat vaaraole, kes vastas, kui Mooses ütles talle: „Nii ütles Issand“: „Kes on Issand, kelle hääl ma pean kuulama?“ Nad panevad Jumala autoriteedi küsimuse alla ja toimivad nagu Jumal oleks ebaõiglane, nõudes neilt sõnakuulamist ja alistumist. Jumala nõuded ei ole liig kallihinnalised.

Tema, kõige tarkuse allik, ei või kuidagi talitada ülekohtuselt nendega, keda ta ise on loonud, ja ei või nõuda neilt midagi, mida nad ei suudaks täita.

Jumal on andnud inimesele mõistust ja tõstnud tema sel viisil kõrgemale loomadest. Ta löi inimese vaba tahtmisega, ja sellepärast ei käsita ta teda kunagi kui automaati või mingit masinat. Tema ei nõua kunagi midagi mõttetut. Ta ootab ainult vabatahtlikku teenistust; teenistust, mis tunnustab ta headust, halastust, hoolekannet ja vabastavat armastust. Meie arvame, et see on meie kohus ja ei ole sugugi kallihinnaline anda temale oma parimat vastustuskes tema ärraääkimata armastuse eest, mida ta näidanud meile nii suurel määral.

„Tema on sulle teada andnud, oh inimene, mis hea on; ja mis nõuab Jehoova su käest muud, kui et sa pead tegema, mis kohus on, ja heldust armastama, ja ennast alandama käies oma Jumalaga.“ (Miika 6:8.)

Kas see on liig suur nõudmine? Neid nõudmisi meie ei peagi täitma oma enese jõuga, vaid tema töötab teha meie langend ja nõrka iseloomu tubevaks.

Kui meie alistume temale, tahab ta kirjutada meie südamesse oma seadust ja juhatab meid kõndima oma teel ja pidama tema käske. Kui me tunneme end nõrgad, lubab ta ilmutada oma väge meie nõtruses. Kui me teeme teadmatutes pattu, tuleb teema meile appi suurima hoolega. Jumal on andestanud meile meie teadmatutes tehtud patte — ja isegi kui teeme teadlikult ja tahtlikult Jumala tahtmise vastu, püüab tema Vaim juhutada meid õigele rajale. Ta ei astu kunagi vägisi meie tahtmise vastu, sest ta on andnud meile vaba valiku. Ainuke asi, mida ta ilmutab meile, ka kõndides kauget temast, on tema hoolitsev armastus.

Väga heatahtlikult ütles ta: „Tulge siis ja seletagem oma asjad isekeski“ — räägime isekeski. (Lõpp 6. ltk.)

„Nad ei mõistagi häbi pärast punastada“.

Jer. 6:15.

N need patused olid oma patus läinud isegi nii kaugele, et nad ei mõistnud enam häbenedagi. Nad ei püüdnud varjata oma kurje tegevust, sest nad ei tundnud enam nende aiusid.

Nende külmad näod ei näidanud vähemalgi määral, et neis tegutses elav südametunnistus. Nende põsed ei kattunud heleda punaga ega reetnud välismaailmale nende süüdlas saladust.

„Tundsid nad häbi? Ei, nad ei tundnud häbi, ega mõistnudki punastada; seepärast langevad nad nende sekka, kes langevad; sel ajal kui ma nende kätte näen, peavad nemad komistama, ütleb Jehoova.“

Eks patu tõsisel tunnuseid on, et ta kivistab oma ohvri südame. Ta häivatab südametunnistuse loomuliku helluse ja hinge õrnuse, nii et isegi jämedad vead on vaevu tuntavad ning veel vähem kahetsuse väärt.

Iga patune kivistab patust, Ta kannatab korralageduse all hinges, kõik ta moraalne tegevus seisab. Närv, mis peaksid teada andma näos ta südame süitegu, lakkavad töötamast.

Võimet punastada — tunda häbi mõttest oma eksimusele — peaks hinnatama kui võrratut andi, eriti just noored peaksid hindama seda võimet, nagu nad hindavad oma hinge. Kogu nende kindlus seisab selles, kui nad ehmuvad patu ees. Vana mõtetark, kes nägi punastavat noormeest, ütles: „Julgust, mu pois; see on tunnus õigusest.“

Õnnelikud on need, keda haarab äkiline punastamine, kui nad lähevad patu tuledele. Oh, helkigu punastus noore näol!

Kui kahju, et paljud juba varakult muutuvad julgemaks ja isegi häbituks patus. Häbeneda pattu polegi nii hull! tõesti, patusel on rohkem vajadust tunda häbi kui mõnel tefsel. Kuid patusel on veel lootust, kui ta pole kaotanud häbenemise mõiste. Inimene, kes võib punastada, pole veel täiesti kadunud hing. Südametunnistus on vähemalt siis veel valvel. See kõneleb patuse poolt, kui ta oma pealekaebaja juuresolekul tunneb enesel olevat väga halb ja püüab põgeneda.

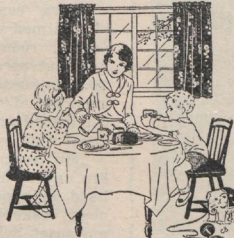
Kahjuks ei tunne mõned lial kahtsuse valusid. Nad sammuvad päevpäeval edasi patusi, tundmata ebamugavat poolt tundi, või vähemalt hetkegi. Nad sarnevad haigetele loiskauslale, kes unerohutud mõjul ei tea ega tunne midagi. Vaene haige ärkab ja leiab ühe liikme kaotust — kuid parem on kui eel kaotus. Kui aga patune ärkab ühel päeval, leiab ta, et on kaotanud hinge. Kui kuradi lõikuselöö on lõpetatud, pole muid järele jäänud kui patt. Oh, et hoolitud patused seda näeksid ja mõtleksid oma viimsele lõpule!

Hetked Jeesusega.

„Tulge minu juurde kõik, kes te vaeva näete ja koormatud olete, ja mina annan teile hingamise.“
Matt. 11:28.

K UI ma vaatan tagasi tegevusrohketele eluaastatele, mis täis perekonnamuudrust, samuti ka elu rõõmudele ja õnnistustele, nagu see on kohane naisele, siis mõtlen sageli, kui vähe aega olen jätnud Issanda Jeesuse tundmaõppimiseks, et mõista, mida Tema õpetab meie vaimuliku elu ja kasvamise kasuks. Olles seotud lastekasvatamisega ja kõiksuguste teiste muredega, olin õhtul nii väsinud, et ei tahtnud mõelda millelegi muule kui puhkusele. Nüüd, mil mul on rohkem aega usuliseks süvenemiseks, mõtlen tagasi vaadates, kui aulisid on need hetked, mis ma võin möödasaata Jeesusega. — Teadmine, et Tema mõistab elu, mis on seoses tuhandete igapäevaste pisiasjadega naise ja oma tegevuses, on rääkimatult kinnitav ja annab õieti elule mõtte.

Jeesus teab, mil meie oleme väsinud ja koormatud. Ta on mulle aastate jooksul olnud õnnistuseks ja on aidanud mind mu murede ja raskustes. Ta on parim sõber, keda võib usaldada. Võttes inimese näo, elas Ta siin

maa peal nagu iga teine inimene. Tal polnud teenreid, vaid Ta teenis teisi. Ma usun, armas ema, et Jeesus mõistab ka naise vajadusi. Ta teab, milliste raskustega tuleb sul kohata. Ta teab ka sinu majanduslikke raskusi, ja suudab lohtuda, kui su abikaasa tööpuuduse tõttu ei saa teid igapäevast leiba. Vaata üles ja usalda Teda, sest Ta tahabki, et meie Teda usaldaksime ja oma koormad veeretaksime Tema peale. Kui sageli meie lapse tulevad koju nälgijastena, nad usaldavad meid, et meie neid toidame. Eks toimi meie taevane Isa samuti? Ta soovib, et tuleksime Tema juurde lastena. Küll on Jumalal imelisi teid, — millest meie ei suuda aru saada, enne kui näeme Teda palestes. Aga ometi usaldagem oma igapäevane elu Issanda hooleks. Tema juhatab meid läbi raskete aegade ja annab meile kartuse asemele hingamist ning rahu, mure asemele rõõmu, meeletu asemele õnne. Ja varjust asetab Ta sind oma ligiolu päikesepaistesse ja annab sulle rõõmu, mis on täis rääkimata suurt aulisust.

Ema.

ei jää nad ometi mitte mulda. „Need, kes magavad nullas, saavad ärkama, ühed igaveseks eluks ja teised igaveseks hukatuseks.“

Nende karistus algab mälestuse elustamisega, südametunnistuse ärkamisega, kogu hirmsa mineviku elutõusmisega. Kes suudab kirjeldada selle tunni koleidusi, kui hinged alasti ja täis häbi, püüavad põgeneda Issanda palge eest, kes käseb neil ilmuda enese ette?

Iga pime avaus universumis näib pelgupaigana; mägesid ja künkaid kutsutakse varjama ja katma süüdlasi hingi selle palge eest, kes istub troonil. Igaüks võib kujutleda, mis ootab patust siis, kui ta oma südametunnistus kujuneb ta pilnajaks.

Ta armsamad patud naeravad teda, ta magusamad eksimused irvitavad teda. Siis ta alles näeb, et ta eksis mitte ainult Jumala vastu, vaid häivitas ka oma hinge. Kuidas ta langeb siis meeletu sügavusse!

Neisse aegmatuuse häbisügavustesse pole veel ükski, kes loeb neid rindu, langenud, vaid päästmist pakutakse talle. Iga patune, kes tunneb häbi oma pattudest ja kahetseb neid, leiab vabanemist neist ja täit päästmist.

Evangeeliumi aupaiste

ei olene maiestet vormidest.

O o, auline Lunastaja, ära luba, et meie võltsime sinu evangeeliumi, kuna meie seda püüame rietada maise aupaiste viletsate mõistete, unustades selle aupaiste, mis ehtis Sinu püha pead, kui sa rippusid ristil! See on aupaiste, mis kuulub meile; ta ei kannata selle läbi, et härrad ja daamid viivad evangeeliumi kaugemasse nurkadesse linnas, kus nad elavad. See aupaiste ei kannata selle läbi, et meister armastuses kõneleb oma teenijatuurukaga või käskjalaga, osavõtlikes pisarais vaatab neile silmi ja püüab nende hinge võita Jeesusele. See aupaiste ei kannata, kui teid jälgab hukkuv rahvahulk läbi tänavate; kui teie läksite neile tänavale, teie kaasinimeste päästmise pärast ja Jumala auks.

Ja kui teid — nagu vanu mätreid — peaks veetama tuleriidale, saatjaks naeravad ja pilkavad vaenlased ja käratev rahvas, see oleks aupaiste, mida taevast kroonitakse igavese aulikkusega.

KATARINA BOOTH.

Õigel ajal lausunud sõnal on sama mõju nagu soojal kevadpäikesel.

Rahuldatud elu.

T AHAD sa omada täielist ja kestvat rõõmu ja rahu, otsi rohkem ja rohkem, et võid õppida tundma Jumala armu ja armastust. Ta teab, mida sa vajad ja ta tahab olla sinu abi ja kilp. Ta armastab sind ja seda on ta sulle juba näidanud mitmesugusel viisil. Kõige suurem ja kõrgem näide on meil selles, et ta ei ole keelanud oma Poega, vaid on andnud teda meie päästmiseks. Milline rõõm ja rahu meie südametele, kui võime ütelda: „Ma olen Kristuse ohvri läbi lunastatud Jumalale; välja võetud pimeduse võimusest ja pandud Jumala Poja riiki, seal on mul andestust kõigi minu pattudele, õigeks mõistmine ja lapseõigus. Ta on andnud mulle oma püha Vaimu südamesse, nii et see on minu rõõm teha tema tahtmise järele ja elada tema püha nime auks“. Säärases armurikkas seisukorras ja teadmises peitub ainuke tee rõõmu- ja rahu sinule ja minule.

50 aasta röömukongress Soomes.

Tervitus meie uutelt juhtidelt.

Meie oleme nüüd saabunud õnnelikult. Mu abikaasa ja mina olime väimustatud, nähes seltsilisi ja ohvitseri ootamas meid rannal, et anda meile esimese tervituse. Olime ka liigutatud sooja vastuvõtu eest, mis sai meile osaks saabumisel Helsingisse.

Tõttame tervitama nende ridadega kõiki ohvitseri, sõdurid ja sõpru teie maal, lootusega pea näha teid palgest palgeste. Meie mõistame, milline au osutati meile, kui meie armas kindral, Evangelin Booth, määras meid juhtideks Eesti ja Soome. Tuleme teie juurde alandlikkudena ja siiski kindlas teadmises, et Jumal kroonib õnnistustega tööd, mida ta usaldanud meile. Meie tahame parimate võimaluste kohaselt teenida Eesti rahvast pidades aus mitte ainult Päästearmee printsipi, vaid palju enam meie Kuninga, Jeesuse Kristuse, kõrgeid huve. Meie vaatame sellele kui suurele eesõigusele, et saame järgneda teie endisile juhatajale, kellel olnud sarnane edu töös möödunud aastail. Eriti mõtleme komandörleitnant Bowerile, kes hiljuti ühendatud ausse ja kelle abikaasat kohtasime just enne meie ärasõitu Inglismaalt.

Tänades Jumalat tema abi eest minevikus, vaatame edasi uutele võitudele. Jumal on meiega, ja meie usume, et ta juhib meid suuremale eneseohvrimisile ja julgemale ning mõjukamale võitlusele tema riigi levitamisel. Üle kõige, andku Jumal meile üha enam jumalikkude kaastunnet, mis toob maailma Kristuse ristile. Kõikvõimsa Jumala õnnistused hingaku rikkalikumal mõõdul teie üle. Lootes, et teie röömuga tahate aidata meid viia hingepäästmise tööd võidule teie armsal maal.

teie, tule ja vere lipu all

C. MOTEE ja HUGH SLADEN.
Kolonelid.

Helsingis, 27. juunil 1939.

Püha tasadus.

KEEGI tubli sõjamees sai uuestisünnitatud Jumalast, pani kõrvale oma sõjariistad ja riietus mungaks, kes käis mööda maad ja palus raha haigetele.

Kord õhtul tuli ta hästivalgustatud suure maja juurde. Suures saalis, kullaga kaetud laua juures istusid mitmed härrad kaarte mängides. Munk pöördus nende poole paludes mõnd andi haigetele. Mängijad ometi ei lasknud segada enast ja ei pööranud mungale mingisugust tähelepanu. Ta ütles veel kord, järelpäst ta oli tulnud, kuid järeldus oli samasugune. Kui ta kolmas kord pööras ennast nende poole oma palvega, siis keegi kaas-

mängijast, üks krahv, kargas püsti ja andis temale rusikaga vastu nägu. Munga silmis lõi välku ja tema pingutatud lihased tunnistasid, et sõjamehe veri hakkas juba keema. Aga tuletades meelde sõnu: „Ärge makske kurja kurjaga,“ ta sai kohe enesest võimust ja vastas alandlikult: „Härra krahv, see oli minul, aga nüüd ma palun midagi oma haigetele.“

Sügavasti häbistatud ja liigutatud, krahv palus andeks pisaratega silmis ja kümnetuhande tukatine and näitas tema tõsist kahetsust.

Püha tasadus on kõige parem vahend maailma kurjuse ja vihkamise äravõitmiseks.

Kindlusega liugles aurulaev „Suomi“ üle peegelvaikse Soome lahe, viies oma pardal kaasa Eesti salvatsiooniste ja Päästearmee sõpru, kes tahtsid röömustada ühes oma hõimlastega nende 50 aasta röömukongressil, mis algas 29. juunil. Selle vastu tunti juba ammu huvi, räägiti isekeskis ja kaaluti, kas oleks kuidagi võimalik olla kaasas. Mida kaugemale kadus oma rand ja ligemale jõuti oma eesmärgile, seda suuremaks kasvas huvi. Oodati nii palju.

Laeva saabumisel Helsingi, olid mitmed seltsilised ja sõbrad vastas, röömus jällenägemine, uued tutvused. Sadamast rutati koolimajadesse, kus lahkesti oli korraldatud ööbimisvõimalus. Ohvitserid aga said elada kadetikoolis nagu oma kodus.

„Mu hing, kiida Jehoovat ja ära unusta mitte, mis ta sinule head on teinud“ — kongressile oleks raske leida paremat tunnustust. Seltsiliste seas on veel neid, kelle silmad säravad sügavamalt ja innukamalt, kui nad ühtivad tänuga. Vanad veteraanid, kes teavad, mida võit maksnud, sest nad olid ise kaasas saavutamata seda. Nendega ühes kiidavad ja tänavad ka noored.

Röömukongressi juhatajaks on kindral lähetanud rahvusvaheliku sekretäri, komandör Arth. Blowersi abikaasaga. Neile tehti ka ülesandeks seada Soome-Eesti uusi territooriumi juht ametisse. Esimene koosolek oli neljapäeva pärastlõunal templis, määratud ainult ohvitseridele, ja see kujunes kauniks perekondlikuks koosviibimiseks. Komandör ja proua Blowersid

esitlesid meile uusi juhte, kolonel ja proua Sladeni, kes said ka võimaluse kõnelemiseks. Tundsi-me, et meis oli ühine vaim ja vaimus nagu oleksime andnud teineteisele käe oma rahva päästmiseks. Autundega mälestati meie armast kojuläinud komandör Bowerit ja mõned minutid veedeti vaikesse palves proua komandör Boweri eest. Siit koosolekult lahkuti, süda ja meel häälestatud nii, et „kes

tunnuslause: „Minu hing, kiida Jehoovat, ja ära unusta mitte, mis ta sulle head on teinud“.

Koosolek algas lauluga: „Laulame kõik nüüd ühtlasi: Jumal on hea!“ Pärast palve ja teise laulu loeti Laul 122. Peasekretär astus mikrofonile ette ja tervitas kongressil olevaid ohvitseri, sõdureid ja sõpru. Ta röömustas eriti selle üle, et kindral saatnud komandöri ja proua Blowersi juhatama juubelikong-

reibastena ja vallutatvat naeratava ilmaga. Neid tervitati suure röömuga ja tuhanded südamed õnnistasid nende tulekut meie uuteks juhtideks.

Pasunakoori saatel lauldi juubeliaasta laule ja kolonel-ltn. Löthman lausus oma elaval viisil diviisilemate nimel tervituse uutele juhtidele. Nüüd ka-jas kolmest eripaigast trompeti hääli, ja samal hetkel marssisid, kolmest erisuunast, noored oma lippude saatel platvormi ette. Seal oli pühapäevakooli lapsi, korpusekadette, elupääste gaide ja skaute ning noorsoo musekante. Rahvuslik noorsoosekretär, major Olsoni, tänas Pääste-armeed selle eest, mida ta teinud noorte kasuks. „Noorsugu,“ ütles ta, „ihale komandöri ja proua Blowersi nende poolt sooritatud väärtusliku töö eest, samuti kolonel Sladeni, kes on algatanud Armees poiste elupääste liikumist ja proua Sladeni, kes on suure konsuli Emma Boothi ja komandör Booth-Tuckeri tütar ning Asutaja tütre tütar.“ Siis noorsugu andis komandör Blowersile ja kolonel Sladenile Soome lipud ja nende prouadele Soome rahvusvärvilisi lilli. Kuulsime ühe duettlaulu, ja selle järele keegi väljaohvitseridest tervitas kolonel ja proua Sladeni kõikide väljaohvitseride nimel. Eesti seltsilised laulsid ühe sõjalaulu ja kapten Nurme-la ütles, major Dahli tõlkimisel, mõned tervitussõnad kolonel ja proua Sladenile, kes on ka Eesti Päästearmee juhid. Peale selle oli veel tervitus nais-sotsiaaltöö ohvitseride poolt.

Kolonel Sladen oli väga liigu-

Estlased laulavad Messuhallis.

ootavad Issandat, saavad uue jõu“, nagu kõlasisid koloneli ja proua Sladeni õpetatud uue koori sõnad.

Õhtul oli suur tervituskoosolek Messuhallis, kuhu marsiti lehvivate lippude ja muusika saatel. Suur mitmetuhande istmekohaline saal oli selleks õhtuks Armees ehtes. Platvormi kohal rippus hiigelsuur Armees vapp ja selle mõlemal poolel oli suurte tähtedega kirjutatud soome ja rootsi keeles kongressi

ressi ja soovis palju Jumala õnnistusi Päästearmee uutele juhtidele ja kogu kongressile. Kongressikoor laulis: „Tänu nüüd Issandale“, mille järele komandör Blowers rääkis võitlustest algpäevil. Samuti ta väljendas lootust, et kongressipäevad saavad kõikidele osavõtjale õnnistuseks.

Peale selle ta seadis meile uusi juhte, kolonel ja proua Sladeni, nende uude töhe. Nad astusid ette nooruslikkudena, julgetena,

Vabaõhukoosolek Kaevupargis.

Komandör Blowers esitleb kolonel ja proua Sladeni suurele rahvahulgale Messuhallis.

tatud ja tänas kõiki neile osaks saanud tervituste eest. Ta õnnitles Päästearmeed tema võitluste ja vastupidavuse eest möödunud 50 aastal, mille eest anname kõik au Jumalale. Samuti avaldas kolonel kaastunnet endise juhi komandör Boweri, keda ülendati ausse, kaotuse puhul. Tema ühes abikaasaga röömustatav uute kogemuste pärast, mille osaliseks nad saavad siin, ja nad on võtnud uue maa vastu kui oma kodumaa. Võõras rahvas on saanud neile seltsilisteks ja sõpradeks. Kolonel lõpetas oma kõne sõnadega: „Aasta aasta järele ootab maailm meist ikka enam. Olgu uus aasta meile võidukas.“

Kongressikoor laulis võimsa laulu: „Püha, püha, püha“ jne., mille järele proua Sladeni sai võimaluse rääkimiseks. Kõigepealt ta tänas kõiki hea vastuvõtu eest ja ütles, et tulles siia, nad tundsid, et nad on saanud uue kodu ja võtsid kohe terve rahva oma südamesse. „Mu mees ja mina peame seda suureks eesõiguseks, et kindral määras meid teie maale. Vaatame sellele kui suurele Jumala usaldusele. Ta-

hame kõiges alanduses teenida teid, jagada teie kurbust ja röömu. See, et komandör ja proua Blowersid panevad meid meie ametisse on ka suur eesõigus. Vaatan komandöri ja mäletan oma isa, komandör Booth-Tuckeri, kes juhatas kongressi siin just vähe enne oma surma, ja ta jutustas meile teie ilusast maast. Sooviksin, et ta teaks seda, et oleme nüüd siin. Kui mu mees ja mina saime käsituse tulla siia, küsisime palves: „Issand, kas meie võime täita seda suurt ülesannet?“ saime vastuse piiblikohaga: „Ära kardate mitte, sest mina olen sinuga; ära vaata mitte enese ümber, sest mina olen su Jumal, ma teen sind tugevaks, ma aitan sind ka, ma pean sind ka üles oma õiguse parema käega.“ Meie peame sirutama oma käed välja ühistöös, et võita inimesi Jumalale ja juhata neid tema valgusesse.“

Lauldi veel üldlaulu ja proua komandör Blowers lõpetas esimese avaliku kongressikoosoleku palvega.

Pühitsuskoosolekule reede pärastlõunal Templis tuldi janune (Lõpp 7. lk.)

Looduse mõistmine.

MITTE kõik loodused ei ole ilus. Loodus muudab oma välimust selle järele, kes liginob temale. Mõtleme, kes väevatakse kurbusest, muutub särav päike neadmiseks. Teistele näib isegi väike must veekogu, mis voolab läbi vaeste linnaosade, väljendamatu iluallikana.

Neile, kes ise ei ole lasknud oma võimalusi tulla õigesse asendisse, ei ava ega ilmuta ennast looduse süda. Meie esivanemalle näis, nagu mäed ja jõed oleksid jumalad. Keskajja inimistele, kes olid vangistatud kartustega hädaohutude ees, oli loodus nagu kurjade vaimude eluase.

Moodsal inimesel oma arusaamisega loodusest on võimalik armastada loodust nii kui loodust. Ometi võib ainult see, kes on leidnud Jumala, armastada õieti loodust. Asjaolu, et on otsene väimline ühendus välja lillekese ja luuletaja vahel, on olemas sellest, et nende vahel asub armastus. Enne kui armastust ei ole, ei või ka mõista loodust. Võib õigusega ütelda, et ainult see, kes armastab hinge, võib armastada tõesti sügavalt ka loodust.

Joh. 3 : 16.

MISJONÄR H. Nott, kes töötas Lõunamere saartel, kogus kord enese ümber pärismaalasi, et nendega ühiselt võtta läbi Johannease evangeeliumi 3. peatükki. Kui ta luges 16. salmi, katkestas teda keegi küsimusega: „Mis see oli, mida lugesid? Loe seda veel kord!“ Ja neegri näolt võis lugeda põnevast huvist ning rõõmu. Misjonär Nott kordas nüüd salmi: „Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et tema oma ainu-sündinud Poja on andnud, et ükski, kes usub temasse, ei saaks hukka, vaid et temal oleks igavene elu.“ Siis tõusis saareelanik püsti ja küsis: „On see õigus? Kas tõesti Jumal armastab maailma, kuigi maailm ei armasta teda? Kas tal on sarnased tunded meie vastu, et ta annab oma ainu-sündinud Poja surmale meie eest, et meie võiksime elada?“ Jällegi luges misjonär melle hästifutunud sõnu ja lisas: „Ja, see on õigus, mida Jumal ütles siin. Tema auline sõnum inimestele on, et igauks, kes usub tema Peajesse, ei pea mitte surema, vaid elab igavesti!“ See käis üle pärismaalaste mõistuse, midagi sarnast ei olnud varem tulnud tema mõttesse. Ta puhkes nutma ja lahkus varsti teiste juurest, et otsida endale vaikse paiga, kus ta võis üksinda mõelda imelisele Jumalale, kes on armastus, kellest ta oli kuulnud sel päeval esimest korda.

Varsti peale seda sai mees misjonär Notti abil elavaks jumalalapseks.

Sõjariistad kätte ja võitkem maailm!

Võida saadana, kus sa teda ka kohtad!

PANE tähele esmalt, et sul oleks puhas süda, et saadan ei saaks kasutada ühtki sinu nõrkust, et sinu juures sisse hiilida. Hoiä selgesti silme ees, et sa oled kutsutud selleks, et kogu jõust pattu takistada ja eemale hoida, mis kujul ta ka ei avalduks. P a t t on lõpmata palju hingi viinud hukatusse, — sina aga pead vabanema kõigest eba puhtast ja täieliselt vabanema oma minast. Tahad sa olla võitluses tugev, pead sa omama puhta südame. P u h t u s j a j õ u d, — need omadused võimaldavad sulle täide saata suuri tegusid.

Ka kõigest kõrval-asjaoludest pead sa olema päästetud, kõigest tühisest isemeelusest ja väiklastest maksu-soovidest. Kõigile huvidele, mis ei puutu päästesõda, pead sa olema surnud ja ükskõikne. Sa pead olema valmis, kõike tegema, mis on vajaline sinu väimisele elule. Sa pead võima anda igasugust ohvrit, kui selle läbi levitatakse Jumala riiki, isegi siis, kui nõutakse sinu verd. Kas võib sind leida veel aulisemana, kui et sa ise pead andma end Jumalale. Igavene elu jumalikus osades paistab sulle, nagu auline võidupalk.

Valmista end ette õiglaselt, et sa võiksid vaenlasele võimsalt ja tugevalt vastu astuda. Mees, kes läheb võitlusesse relvadeta, peab arvestama sellega, et ta saab haavatud või koguni võidetud. Ja ometi lähevad kümnendtuhanded Issanda eest võitlusesse ja on seejuures kõigile raskustele täiesti ettevalmistamata. See tuleb sellest, et neil pole veel tekkinud teadvust, kui tõsine ja tähtis on jumalalapse seisukoht patu vastu ja kui määratult palju on olemas niisugusest võitlusest, mida peame pidama saadana. Siis pole loomulikult ime, kui kristlased, kes pole hästi varustatud, kannatavad langust. Piibel annab meile küllalt näiteid, kuidas Jumala sõdurid peavad endid ülalpidama. Seal on öeldud: „Valvake, seiske usus, olge kui mehed ja olge tugevad!“ „Võtke kätte Jumala kilpi!“

PANE tähele, et sind kohtab vaenlane kõige kavallusega ja pettusega, ja et sa seega ei kaotaks pead, kui sulle kuulid igalt poolt vuhisevad pea ümber. Pimedus, tagakiusamine, häbitamised ja mured tulevad ning peavadki tulema, kui sa tahad käia Issanda järel. Kuid jää truuku oma värvidele. Või tahad sa endale valida kergema tee kui see, millel pidi käima sinu õnnistegija? Ei, ja veel kord ei, on olemas vaid üks tee, et päästa maailma, ja see tee viib Kolgatale. Mõtle ainult sellele, mis juhtus sinu Issandaga. Kas see ei anna sulle julgust, kõigele halvale vastu minna t õ s i s e Kristuse sõdijana? Ja kui siis vaenlane sisse tungib joana, kui müriseb kõu ja sinu ümber muutub kõik mustaks nagu öö — siis seisad sa tugeva sõdijana kindlal alusel ja võidad saadana. See tähendab sõda! Sinul ei ole küll kerge viimata kurja; sest saadan teeb kõik, mis võimalik, et sind selles takistada. Oh, kuid vihkab ta neid, kes truu Jumalale! Tulimasa võitluses vaata Jeesusele! Ole vahva meelega! See on auline tõde:

Jah, Jeesust usaldan, ta on mu kalju, ning õudses tormis tugev varjupaik.

Laula seda koori usus, ja sa tunned, kuidas sinu nõrkus kaob. Jumal tunneb sinu võitlusi ja on alati lähedal, et sind kinnitada ja lohutada, nagu vaid tema võib teha seda. Edasi võitlusesse! Auline võit ootab sind!

EDASI, selliselt, t e g u t s e g e m t e o v õ i m s a m a l t kui ialgi enim! Ialgi pole kostnud hüid Kristuse sõdurite järgi tungivamat kui meie ajal! Ialgi enim polnud vaja aega kasutada rohkem kui tänapäeval! Ialgi enim pole nõutud jumalalastelt rohkem vahvust ja enam tõsidust kui nüüd! Ja kui saadan veel nii väga vaeva näeb, siis teame ometi, et me võime hoida tagasi tema hoope. Asjata tõuseb ta üles jumaliku väe vastu! Relvad kätte, teie vahvad ja julged sõdijad, päästke maailm!

Edasi, sõtta! Lootes Ta peale lauldes kõik läheme võitlusele. Pühale lipule truuviks ka jääme. Päästjale Eesti! on meie hüüd!

(Algus 2. lhk.)

keskis, omavahel, ja piiramata halastusega näitab ta, kuidas ta igatseb meie armastust ja teenistust.

Agal millele toetuvad ta nõuded?

Ta valmistab meid enese nõo järele; mõistliku meelega, pühitsetud südamega ja õiglaselt oma teguviisis pidime meie olemas.

Ta valmistab meid oma püüanduseks, sellepärast on inimeste kohus karta Jumalat ja pidada tema käske. Temal on omadusõigus, sellepärast on täiesti loomulik, et tema, meie Looja, võib oodata meilt iga kasu ja rõõmu.

Tema armastus kinnitab ja peab meid üleval. Tema on kõigi ajalikkude asjade looja ja andja. Tema hoolitsuse läbi on meie laud kaetud, võime katta oma ihu ja rahuldada muid tarvidusi.

Jumal on armastus.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piibliteksti augsustikuul.

õp. s.	16. K. 10:17—32
1. T. 1: 1—9	17. N. 11: 1—11
2. K. 1:10—19	18. R. 11:12—23
3. N. 1:20—33	19. L. 11:24—31
4. R. 2: 1—11	20. P. 12: 1—14
5. L. 3: 1—10	21. E. 12:15—28
6. P. 3:11—20	22. T. 13: 1—14
7. E. 3:21—35	23. K. 13:15—25
8. T. 4: 1—13	24. N. 14:1—9
9. K. 4:14—27	25. R. 14:10—25
10. N. 6: 6—19	26. L. 14:26—35
11. R. 8: 1—10	27. P. 15:1—9
12. L. 8:11—21	28. E. 15:10—19
13. P. 8:22—36	29. T. 15:20—33
14. E. 9: 1—12	30. K. 16: 1—16
15. T. 10: 1—16	31. N. 16:17—33

Piibliteksti augsustikuul. Palvetaimed.

- Aug. 6. Taanimaal ja Hollandi.
 „ 13. Sunitöö.
 „ 20. Meie kadetkoolid.
 „ 27. Saksamaa, Austria ja Ungari.

„Sõjahüü“ võitlejate nimestik.

„Sõjahüü“ võitlejate nimestik. Nr. 119 — juunikuul 1939.

Ohvitserid:

Kapt. V. Muul 180, leitn. H. Olo 75, kapt. H. Eimann 70, leitn. V. Pusepp 65, leitn. A. Hõbelaid 30.

Allohvitserid ja sõdurid:

Seers. F. Leemann 80, sõd. H. Ülevain 70, envoi L. Bakul 40, K. ü. s. J. Kanter 35, L. s. I. Sihver 30, sõd. A. Mets 30, muusik. E. Viikmann 25, sõd. A. Selliste 25, K. k. T. Lappard 25, sõd. M. Kukk 25.

Kongress Soomes.

Algus 4. lhk.

vate hingedega ja see koosolek muutus vaimulikkuse pühaks hetkeks, mil Jumal võis sooritada oma puhastustööd mitmes võitlevas inimhinges. Meie usu juhataja, kolonel Sladen, luges piiblist aulise Jumala töötuse: „Kes Issandat ootavad, saavad use jõe.“ Ta tunnistas sellest, kuidas Jumal ei päästnud vaid teda, kui ta oli 13-aastane, aga kuidas Ta juhatas teda ka pühituse teel.

Väljaohvitseridest moodustatud keelpillikoor aitas oma lauluga ja mänguga valmistada inimeste südameis teed Jumalale. Komandör Blowers kõneles Jumala pühituse õnnistusest ja kuidas seda võib omandada. Jumala Vaim tegutses võimsalt ja koosoleku lõpul otsisid mitmed hinged uuendust ja pühitsust Templi vana kahetsuspingsi juures.

Samal ajal oli Helsingi V korpus koosolek Koduühingu õdedele, proua komandör Blowersi, proua kolonel Sladeni ja rahvusliku koduühingu sekretäri juhatusel. Koosolekul räägiti naiste mõjust kodudes, ja kui tähtis on, et Jeesus oleks abiks kõigis kodustes toimetustes. Järeloosolekul palusid mõned hinged.

Eriliselt huvitav oli veteraanide koosolek. Kõik, kes olid olnud 35 a. ja kauem Päästearmees, olid sel puhul esirinnas. Kongressi pasunakoor mängis vana sõjalaulu. Samal ajal avanesid platvormi kõrval ukсед. Kaks vana erus olevat ohvitseri kandsid sini-puna-kollaseid lippe ja neile järgnes umbes viiskümme veteraani. Marsiti ümber terve saali, kus neid tervitati hõiskamisega, ja siis üles platvormile. Pisarsilmil vaadeldi vana sarngarite paraadi. Seal oli vanu staabi- ja väljaohvitseri, slumioodesid, mees-sotsiaalohvitseri ja korpuste allohvitseri, kes ohverdanud oma elu Jumala ja ligemiste teenistusse, ja kelle rinda kaunistasid aumärgid. Kui palju tuld ja elu oli kõikides tunnistustes ja lauludes! Ja kuidas nad palusid!

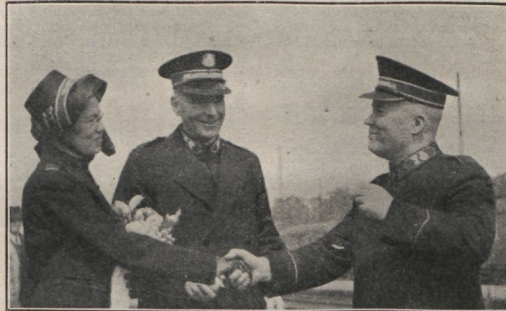
Komandör Blowers pidas neile südamliku kõne ja tänas neid kõige nende ustavuse eest. Ta manitses kokkutulnud rahvast avaldama neile au, milles ühineti terve südamega.

Kolonel Sladen olles palunud Jumala õnnistusi koosoleku lõpposale, kõneles komandör Blowers suurest annist, igavestest elust, mida Jumal kingib meile ilma rahata ja ilma maksuta. Järeloosolekul tulid mõned hinged otsima seda suurt andi.

Kongressi noortekoosolek.

Päästearmee meelitas oma poole ka palju noori ja lapsi. Palju on neid kes kasvavad ühes armeelaste kodudes ja jälgivad usta-

valt oma vanemaid. Ei ole vaja imestada, et Armees on mitmekülgne ja levinud noorsootöö, millest saime kongressil julgustava näite. Kui noored saabusid marssides Tööliste saali, oli see juba täitunud rahvast. Noorsoo lipud asetati kongressi ja noorsootöö juhtidele, ja koosolek algas. „Noorsugu tahab tervitada oma juhte ja tänada Päästearmeed selle eest, mis ta olnud noortele ja lastele,“ ütles noorsoo sekretär, major Olsoni, koosoleku algul. Komandör kõneles lühidalt ja kaunisti, mille järel saime näha ja kuulda mitmesuguseid ettekandeid. Viimane ettekanne: „Kas meil lambi lehe valgus on tundenud?“ seadis meid küsimuse ette, mida meie igauks pidime järeleuurima oma südames. Vaadates suurt noortehulka, saime sarngase mulje, et Armee on leidnud õige võtme noorte südamesse. Noored Jumalale!

Peasekretär lausub meie uutele juhtidele tervitussõnu.

Kongressi sõduritekoosolek on üks tähtsamaid koosolekutesarjast. Nii mitmed igatsesid sellele koosolekule erilist õnnistust. Ja kui vastus igatsustele, luges proua kolonel Sladen piiblist: „Kes palub, see saab.“ Proua komandör Blowers rääkis päästearmees sõdurite raskustest mõnel teisel maal ja manitses kõiki olla vastupidavad oma võitluses Kristuse sõduritena. Komandör Blowers kõneles Ebraa 11 peatükist, milles võime näha nagu vanaaegselt ususangareid meist mööda marssimas. „See paneb meid küsima: Kas praegustel Armees sõdureil on samasuguseid omandusi? Kas leidub rõõmsat enesekamagist? Kas on ohvrimeelt, mis on valmis tunnistama oma ustavusest ka verrega? Kas on Apostlite teod vaid mälestused endistest Jeesuse tunnistajatest, kes surnud ja maetud? Ei, tuhat korda ei, apostlite tegusid kirjutatakse veel tänagi. Seda kirjutatakse ka Päästearmee võitlejaist. Kuidas teid kirjutate seda, vastake päästesõdurid! Poolikutele ei ole paika meie rivides.

Poolestidamlikkuse ei too mingit kasu. Saa uuendatud! Kohta Jeesusega!“ Seda manitsust võtsid mitmed vastu ja tulid Issanda armutoonile.

Pühapäevast pühituskoosolekust nii Tööliste saalis kui Templis võtsid paljud osa ja said kogada Jumala aulist jõudu inimeste pühitsemiseks.

Pärastlõunal marsiti Kaevuparki vabaõhukoosolekule. Lipud lehvivad ja kolm muusikakoori mängisid, Parki oli kogunenud mitu tuhat pealtkuulajat ja koosoleku juhtimine oli kolonel Sjöblomi kindlates kätes. Kolonel Sladen kõneles alguses ja ütles, et ühelgi ei ole tarvis elada lootusetult, sest Jeesus Kristus võib anda igale ühele lootust. Kongressi peakõneleja oli komandör Blowers ja ta rääkis nii lihtsalt ja südamlikult sellest, et taevas on kõigile küllalt ruumi. Kõik on teretunud — tingimus on vaid üks, et nende riided olek-

Välisetteid.

Kaksikud ja ebauk Lääne-Aafrikas.

Leitnant ja proua Essien on esimesed ohvitserid, kellele sündisid seal maal kaksikud. Nad on imeks paganlikele ebauklile rahvale, sest pärismaalased ei taha meeleldi kaksikuid ja enamasti vaadatakse siis emale kui mingisugusele süütlasele. Traditsioonid nõuavad, et üks lastest saaks surmatud kohe peale sündimist. Suurem osa sarnastest õnnetustest naistest külastavad sageli proua Essieni, ja nii ta saab võimaluse rääkida neile Jumala suurest armastusest. Paljud neist kardavad puudutada ohvitseride lapsi, ent siiski nad on neist väga huvitatud, ja sel viisil Jumal tarvitab Päästearmeed ebauku võitmiseks.

Kristlikud matused.

Kesk Kavironodo's (Ida Aafrika) mitmed nõiaarstid on hiljuti saanud päästetud Armee lipu all ja on avalikult põetanud kõike, mis oli ühenduses nende vana eluga, ja sarnaselt nad tõendavad oma südame muudatust. Kristuse vaim selle rahva keskel ilmneb mitmel viisil — nüüd peetakse kristlikke matuseid, ja fakt, et meie ohvitserid ei karda puudutada surnu külge, vaid on valmis abistama kõiges, on väga vastuvõetav. Keegi paganlik isa oli väga imestunud kui Armee ohvitseri heatahtlikult mattis tema poja, ja ta pakkus tasuta selle eest ühe lehma.

Imelik koosviibimine.

Kesk-Celebeses oli brigadör Woodwardi poolt juhatatud koosolekul üheksateistkümmend armuotsijat, ja võib kujutella, kui raske oli paluda nendega ja aidata neid suures kääras, mida tekitasid kaaned, keda pärismaalased kannavad kaasas oma seljal kui soosikuid, ja siga, kes tulnud kellegi naisega seltis koosolekule. Just enne kui õhtune koosolek algas, suur must madu ronis platvormi alt ja kadus bambuse seintest välja poole, enne kui keegi oleks jõudnud surmata teda.

Oma piirkonna külastamisel brigadör õnnistas kaskümme naist kaks last. Mitmetel neist ei olnud üldse nime, ja vanemad palusid, et brigadör annaks seda neile. Võttis võrdlemisi kaua aega, enne kui ta leidis neile sarnaseid nimesid, et vanemad oskaksid äärdada neid — iga silp peab lõppema täishäälikuga — vanemad ei oska lugeda, sellepärast pidi neile õpetama nimi pähe, enne kui nad läksid oma koju.

võilejal. Loodame, et see tuli, mis sai kongressil viibimisel uut jõudu, põleks leigitsevalt ja loitvalt ka meie oma armsal kodumaal.

sid pestud Talle veres. Mõned tulid otsima Jumala palet sinise taeva all.

Õhtul oli päästekoosolek Tööliste saalis ja Templis. Mõlemal koosolekul tegutses Jumala Vaim erilisel ja palju oli neid, nii noori kui vanu, kes tulid Jumala juurde. Oli tõesti tore vaadata kahetsuspinki. Üks ruttas teise järele altari. Noor naine, noor mees, skaut, gaid, vanemaid, hõbejuukselisi. Oli nii liigutav näha, kus hinged tõttavad kohtama Jumalaga.

Teisipäeval olid õnnistusrikad koosolekud ohvitseridele.

Eesti seltsilistel oli kongressi ajal kaks koosolekut, esimene reedel Templis ja teine kongressile järgneval kolmapäeval Helsingi IV. Mõlemas kohas oli kogunenud palju rahvast, kes huviga jälgisid eestlaste tunnistusi ja laule.

Eestlastel Soome sõites oli nii palju ootusi ja lootusi, kuid mida me nägime ja kuulsime, oli üle meie ootuste. Jumal on tõesti auliselt ja imelikult viinud edasi oma Armeed ja kõiki ustavaid

1.

E:duur.

1. Räägi, oh armas Issand, räägi, sind kuulen ma. Taha su tahtmist tahaan, Issand, mind õpeta. Kui tormidest ma murtud, Su poole hüüan ma. Rahu ja rõõmu leiain, Sa võid mind troostida.

Koor: Räägi nüüd armastuse, Issand, mu vastu sa. Troosti mind kurvatuses, tormid kõik vaigista. Vaata su risti ette põrmusse vajun ma, Paranda murest sind, troosti ja juhata.

2. Tuhanded häaled hüüdvad, Issand, oh hoida mind, Et siin maailmas marus kuuks ma ainult sind. Sa ikksi viid mind läbi ja õigest juhataid, Kui sa mul oled ligi, kahju ei karda ma.

3. Kuulasin tihti teisi — kõik nad mind petsid siin. Võideldes hädas, mures, loidsin end unustud. Nüüd tahan risti kanda, okastele kõnida, Tervelt end sulle anda ja sinust õppida.

4. Olen kord otsustanud, Issand, sull' elada Ja sinu pühis jälgis alati astuda. Siruta kätt mull', Issand, kui laintes vajun ma, Et võin sull' vilja kanda, ainult sind austada.

2.

B:duur.

1. On hingi kümneid tuhandeid, Kes uksest läind me eel. Seal hulgid hinged üheskoos, Kuid ruumi küll on veel.

2. Sest tulge nüüd te sinna kõik. Kus õndsus, püha troon. Seal vahtsete taevastes, Teid ootab ees aukroon.

3. Seal ruumi väesel, pimedal. Maad sullegi on nüüd. Sest ristiil Kristus lunastas Me patud ja me siid.

3. Seal ruumi izeal patusel, Kel kõikuv on ta usk. Kuid Kristus patust päästa võib, Kui hinges sul on tusk.

4. Seal ruumi hingel otsival, Kel kartuses on meel, Kes veab, et päästa põrguõõst Vaad Kristus võib meid veel.

5. Siis kindlalt tean, et ruumi mul, Kes vilets tuhk ja põrm. Nii hõiskan kiidulaulu ma, Et päästnud on ta arm.

3.

C:duur.

1. Õõ järel tõusis hommik mul: Pääkse valgus hinge sees, Mul kartus kadus, ausus rõõm, Pääkse valgus hinge sees.

Koor: Elupääke, elupääke! Püha rahu Kristuselt mul on, Kui Jeesus siidant omal sai, Pääkse valgus hinge sees.

2. Ta pisarad kõik kuivatav, Pääkse valgus hinge sees, Mu Päästja muile annetas Pääkse valgust hingesse.

4. Kui Jeesust kuulen elades, Pääkse valgus hinge sees, Kui pimedusest läbi läen, Pääkse valgus hinge sees.

4.

1. Armuõpetus veel kõlab: Jeesus suri risti peal. Arm veab täna vabalt voolab Rikkalikult kõigile. :.: Vend, oh vaata :.: risti peale ülesse. :.:

2. Rahupaika võid sa leida, Päästja süles hingata, Hinge võid veel täna päästa, Patust puhtaks saada ka. :.: Ära viibi, :.: täna on veel armu-aeg. :.:

3. Ehk küll paljud armu saanud, Miljonid on päästetud, Siiski armuallik voolab Jeesu haavust sullegi. :.: Elu sulle pakutakse, Jeesus suri kõigi eest. :.:

LAULUD

5.

C:duur.

1. Võtkem Päästja armastusest lauda. Laulgem tema haldusest; Ta meil luband valmistada Eluaset taevastes.

Koor: Kui me sinna kord saame Kus suru rõõmupüüd kestab igavest, Seal siis Issandit näeme Ja palka saame tema käest.

2. Tihti nüüd siin kõrveteedel käies Pilyed taevast katavad; Aga kui on võitlus möödas, Rahupaigad ootavad.

3. Vennad, õed, võidelite ja jääge Truukiis oma Issandal'. Kindlast te ma järel käige, Palk on suur seal üleväl.

4. Kroonid oot'vad, kiirel sammul jõudke Kindlas usus edasi! Viimast vaenlast ära võitke! Varsti saame Saalemi.

6.

C:duur.

1. Jeesus seisab ukse ees, Lahti tee! Koputab seal silmavees, Lahti tee! Sinu juurde tahab ta Sisse tulla elama Oma kallil armuga; Lahti tee!

2. Miks nii kaua lased sa, Lahti tee! Teda väljas ootada, Lahti tee! Kava ta ju koputand, Pole veelgi sisse saand. Küll see teda kurvastand, Lahti tee!

3. Kaugelt ta su järel käind. Lahti tee! Ja su hinge häda näind. Lahti tee! Veel ta palub ärdasti, Anna süda minule, Siis saad rahu hingele. Lahti tee!

4. Ära pane kinni ust, Lahti tee! Muidu hoopis lahkuks sur'st, Lahti tee! Viimast kord ehk koputab, Kui nüüd teda ära a'ad, Mõtle, mis siis sinust saab, Lahti tee!

7.

A:duur.

1. Iga hing siin tunneb janu, Otsib vabastamist patust, Isa sõnum kõnile kõlab, Igaüks võib armu saada.

Koor: Igaüks võib tulla nüüd, Igahtie Jeesus ootab, Armsalt kiit' ta sirutab, Ühtegi ei lükka ära.

2. Sõnum kõlab kõigil rahvail, Kõigil keeltel, suguvõsal, Mitte ükski targal, rikkal, Tänu Isale, see kõigil.

3. Kõigil vaestel, vaevatul Rõõm ja lootus ärkab jälle. Kaob kurbus, kaob kartus, Igaüks seal jõudu omab.

4. Kõigi maade rahvastele Kõlab päästuse hüüdsõna, Kuulen täna Jeesust hüüdvat: „Kes Mu juurde tulla tahab?“

8.

B:duur.

1. Kutsu neid, kes patuteedel Kinni seotud vaenlastest. Neile Jeesus Kristus täna Andeksandmist pakub tõest! Väsiid hinged, kes on vaevas, Paturada kõnides, Rahu leidvad Päästja juures, Kõiki täna kutsub Ta.

2. Kutsu kõiki inimesi, Vaeseid nii kui rikkaid ka. Armust kutsub Jeesus kõiki, Pakub armu neile veel; Isa teab kõik tarvitused, Armsalt vastu tuleb neil, Ainult Tema armu läbi Nad uut elu algavad.

3. Kutsu neid, kes hinges unind, Lapse õigust kaotavad, Oma väie teed seal murdvad, Taeva saada loovad. Mine nende juurde, ütle: Jumal püha taevast, Õtle neile Päästja armust, Tõsta kõrgel' vaimuõõk.

4. Kutsu neid, kes vangistatud, Keda vaevab patu koorm, Patustele usu elu Kristus lubab anda nüüd. Pime-damaks läevad varjud, Jõuab kätte surmaõõ. Vii neid sisse Isa kotta, Kõlab täna Päästja hääl.

9.

Ess:duur.

1. Lunastaja haavastest, käisist, ja-lust külje seest, Voolas kõige ilma eest süüta veri. On su hing seal puhastud, patukõitest vabastud, Oled õnnis, päästetud Vere läbi?

Koor: Vere läbi vere läbi, On su hing seal puhastud, Patukõitest vabastud? Vere läbi, vere läbi, Oled õnnis, päästetud vere läbi?

2. Kui su hirmsad patud, süüd, koormavad su siidant nüüd Andeksandmist leida võid Talle vere. Patud veripunased, hingevaevad verised, Puhtaks, terveks saavad need Talle vere.

3. „Peigmees saab pea ilmuma!“ Kõlab sõnum väega, On su pulma-

Mis on Kristus?

See on mõtete-maailm, mis tänapäevani töötab inimeste vaimus; see on täieline ja põhjalik muutus kogu mõtte- ja vaatlemisviis; see on sisemisel elu uendav jõud; lühidalt — see on maailm tegudest ja jõust, mida kogeme iga päev. Kõikjal, kus viibime või kuhu läheme, kohtab meid kristluse uus maailm, ka seal, kus me ei näe seda, kus me saame valetesti aru või salgame seda uut maailma. Aga üle kõige on kristlus usund. Kristlik usund on allik, millest hoovab välja õnnistuse voog.

riided ka pestud veres? Seisad tema seadmises, käid sa alanduse sees, Võidad järjest Vaimu väes, pestud veres?

4. Kiitus, tänu igavest Jeesusele vere eest, Mis meid päästnud surma käest, kiitus, tänu. Kui kord lõpeb valutee, taevast parem laulame, Vere eest me täname, kiitus tänu.

(Algus 2. lhk.)

Erilise lahkusega võeti meid eestlasi vastu Helsingis, mille eest suurimat tänu võlgname kolonel Sjöblomile, kes kõik parimal viisil oli korraldanud meie jaoks, ja kolonel-I. M. H. Hellile, kes mitmete kohustuste kõrval leidis alati aega meie jaoks ja osutas meile nii palju tähelepanu. Oleme neile väga tänulikud ja kõigile teistele nende lahkuse eest.

Kongressi järeleka ja oli meil Tallinnas veel järgmise püha-päevani, kui brigadõr Lindberg külastas meid ja meil oled rikkalikult õnnistatud koosolekul. Nii said ka need, kellel ei olnud võimalik kongressile sõita, osa erilistest õnnistustest. Jumal on alati ja kõikjal õnnistusi meile anda, kui me vaid oleme valmis vastu võtma neid te-malt.

Petseri haaks annetas Soome peakorter 1000.— Soome marka, mille eest oleme väga tänulikud. Loodame võida veel teha midagi puudustkannatavate haaks seal, kus slumioed tulevad tagasi puhkusest.

Kõrge Nõukogu tuleb kokku 15. augustil valima uut kindralit. Tahame igaüks paluda, et Jumal juhataks otsuse tegemise. Loodame järgmises numbris võida teada, kes saab uueks kindraliks.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga anastas 1 kr. 20 s., ½ a. 70 s. Üksiknumbr 10 s. Ilmumisaeg 31. juulil 1939. a. Vastutav toimetaja: kapt. L. Luther. Väljaandaja: Päästarmee.

On sinu usuelu tuumata koore sarnane?

Katkend Päästarmee asutaja ühest kõnest.

Kellel on jumalakartus nägu, aga selle väie salgavad nemad ära. 2. Tim. 2:5.

Ainult kombeusk on teatav silmakirjalisus; meie teame, et Jumal vihkab kõike, mis on silmakirjalik, ja meie teame, kui teravalt Jeesus otsustas silmakirjalisuse üle.

Tõeline usuelu peab vajaduse järele leidma väljendust ja tegutsemist väljapoole. Kui sa tõesti oled kristlane, siis ei jää sinu huuled suletaks, sinu välimus annab tunnistuse, sinu elu kõneleb sinu sisemisest kogemusest, sinu palved ja laulud kõnelevad, sinu sisseastumine ja sinu tunnistamine Jumalast jumalakartmatu soo ees ilmutab sinu sisemist seisukorda.

Kuid mõtle üht: sa ei või omada päästmist, ilma et sa milgi kombel ei annaks tunnistust oma vendumusest, küll aga võid sa tunnistada, ilma et sa sisemiselt midagi omaid. Nii võid sa küll omada välise kuju, aga sul pole vaimu. Ma lugesin kord ühest naisest, kes oli õelnud, ta tahaks, et tema siidames oleks aknake, mille kaudu võiks näha, mis sünnib seal. Tal oli teadvus, et ta seda mõttes otsekoheselt ja ehtsalt. Ja kuis on lugu sinuga?